

GYÖNGYSZEM

Húsvéti szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2022. április 17.

Tartalomból:

- **Diadal a halál fölött** (1-2)
- **Bemutakozás: Gál Balázs** (3-4)
- **Bemutakozás: Gálné Olesiák Hajnalka** (4-5)
- **Csak ami örök** (5-6)
- **Banka Gabriella versei** (6-7)
- **Húsvéti családi játszóház** (7-8)
- **Miért?!** (9)
- **Megemlékezés** (9)
- **Bizonyágtétel** (10-11)
- **Hirdetések** (12)

Diadal a halál fölött

„Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: »Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?«”(1Korinthus 15,54-55)

Nyolcvannégy éve, református püspökünk állt meg a British Museum tárlatán, egy nyitott múmia koporsó előtt. Egy fiatal lány múmiája volt a szarkofágban: Antonius és Kleopátra korán meghalt lányáé. A püspök azt érzekelte, ha hozzányúlna, olyanná lenne az, mint a porrá lett selyem. Szeretett volna rálehelni, hogy tűnjön el róla a halál, az „álom”. Amíg él az ember, addig szervezete erős, átalakítja a szerves és szervetlen anyagokat. Amikor halott a test, feloszlását semmi sem állíthatja meg. Minden életnek megvan a maga kirendelt kora, az az időtartam, amíg a szervezet élő és funkcionál. Ezt az időtartamot belső időnek nevezzük. Akinek a belső ideje lejár, annak a szervezete szétesik, szétomlik. E széteséskor végleg kiderül, hogy mik voltunk és mik vagyunk. Ez a halál fullánkja. Valakinek kimeredt testét öltöztettem, valakinek a koporsóját lezártam, hamvait, urnáját véghelyére helyeztem, valakit megkönnyeztem. „Nem kelti föl se könny, se szó, se vegyszer”. Bennem, az élőben, ezelőtt, ezalatt és ezután, emlékek előtöréséből fakadva, szétáradt és szétárad a keserűség, a hiány, a

kétségbeesés, a tehetetlenség, vagyis szétárad a halál fullánkjának mérge. A halál olyan fájdalmas, mint amikor egy mérges rovar vagy kígyó szúrja meg, marja meg az embert. A hiábavaló igyekezettel szembesülni roppant fájdalom és elkeseredés. Az igében szereplő „fullánk” szó jelentése: „szúrás, döfés”. Jézus Krisztus feltámadásának ereje ezt a fájdalmat nyeli el, „issza fel”: „*elnyeletett a halál diadalra*” (54. vers – Károli ford.). A halál fullánkját csak Isten húzhatja ki. A feltámadásban felszívódik a halál mérge. A hívő lélek számára a halál nem is elmúlás, hanem elköltözés. Egy nagymamát gyászoltak a kisunokák, egy fiú és egy lányka. Amikor megérkezett halálának híre, édesanyjuk azt súgta a fülükbe: „A nagy most boldog. Vágyott már a mennybe, hogy ott lehessen Jézussal és a papával.” A temetésen a kislány csalódott: „Én azt hittem, hogy a nagy a mennyben lesz, pedig a földbe tették.” Ekkor bátyja felkiáltott: „Oda nézzetek!” Egy barna csomó lógott egy faágon. „Egy üres selyemhernyó gubó, de valamikor selyemhernyó volt. A hernyó egy házat vont maga köré. Egy bizonyos idő múlva a ház felpattant, és egy csodálatos pillangó szállt ki belőle.” Az édesapa így összegezte a tanulságot: „Ugye, emlékeztek, hogy a nagy rokkant volt. Ő is elhagyta a régi vázat, földi testét. Most olyan a teste, mint a selyemhernyó gubó. A földbe tették, de nagy maga már Jézusnál van.” A Korinthusi 1. levélből választott ígénkben Pál apostol egy próféciát idéz: „*Kiváltom őket a holtak hazájából, megváltom őket a haláltól. Hol van a tövised, halál? Hol van a fullánkod, holtak hazája?*” (Hóseás 13,14) Az elhagyásban örök törvény jelentkezik. A hívő embert a halál nem rettegteti, hanem csak bölcsebbé teszi („naponként a halállal nézünk szembe” - 1 Korinthus 15,31). Tudja azt, hogy lény, lényege más állapotba költözik. Az átlagember az életet a földi élettel azonosítja. A hívő ember tudja, hogy az élet egy folyamat, amelyben a földi, belső idő csak egy rövid szakasz, a születés és az elköltözés között. Jézus az örök életre hívogat minket: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan!*” (Máté 11,28) Nem örömtől akar megfosztani, hanem az örök élet örömét akarja nekünk adni. Készülj te is mindig az örök életre, és legyen minden napod feltámadás! „*Ez az én fiam meghalt és feltámadott*” (Lukács 15,24) A lelki feltámadásban újjá lett élet nem csüggedt és nem elkeserítő! Hívó embernek lenni csodálatos küldetés, hatalmas élettartalom. „*Fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban!*”

/Kenyeressy Károly lelkipásztor/

Bemutakozás: Gál Balázs

Kedves Testvérek!

Gál Balázs vagyok. 1992. július 29-én születtem Nyíregyházán. Szüleim is itt kötöttek házasságot 1983-ban és töltötték együtt házas éveiket. Született egy fiútestvérem is 1984-ben. Ő jelenleg középiskolai tanárként dolgozik egy budai alapítványi iskolában. Édesapám nyíregyházi születésű, eredetileg villanszerelő. Édesanyám dögei származású, kezdetben adminisztrátor. Mindketten gyermekkoruk óta mozgássérültek lettek, mivel az 50-es években a gyermekbénulást elkapták.

Vallás és hit szempontjából apukám és ősei mind görögkatolikusok. Anyukám és családja reformátusok. Testvéremmel együtt minket reformátusnak kereszteltek és ebben konfirmáltunk le. Nem jártunk rendszeresen templomba. Maximum a nagyünnepeken és esküvőkön vettünk részt az istentiszteleteken vagy miséken. Habár nagyszüleim rendszeresen jártak templomba, szüleim ezt nem gyakorolták.

Mivel nem kaptunk otthon vallásos és hitben nevelést, mégis kezdetben általános, majd középiskolás koromban vittek és kerestek számomra egyházi közösséget Nyíregyházán vagy Dögében. Megismerkedtem református, evangélikus közösségekkel. Itt ismertem meg jobban Istent, Jézust. Viszont Jézus nem jelentett számomra semmit. Tudtam róla, hogy meghalt és feltámadt. De úgy éreztem, hogy ennek semmi köze az én életemhez.

Viszont Isten útjai kifürkészhetetlenek. Ő szólított engem azzal, hogy menjek el tánciskolába. Ekkor, a tánciskola által adott nekem egy hívő lányt az életembe. Isten szólt őáltala is hozzám, de nem válaszoltam. Eközben érettségi után 2011-ben közvetlen felköltöztem és tovább tanultam Budapesten mérlegképes könyvelőnek egy főiskolán. A főiskolai záróvizsga előtt néhány nappal végül zátonyra futott a párkapcsolatunk. Ekkor kerültem padlóra és kinyitottam életem kapuját Jézus előtt. Beengedtem Őt az szívembe. Megvallottam Neki addigi elrontott életemet. Kértem Őt, hogy tegyen engem olyanná, amilyennek Ő akar. Végül sikerült lediplomáznom és elhelyezkednem a szakmában 2015-ben. Eközben Budapesten a Pasaréti gyülekezetbe jártam. Időközben rájöttem és ki kellett mondanom, hogy a könyvelői hivatás nem nekem való. Hosszas gondolkodás és imádkozás után végül engedtem Isten hívásának a budapesti református teológiára. Küldetésem

vezérigéje így szólt hozzám: „Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!” Itt ismerkedtem meg későbbi feleségemmel, Olesiák Hajnalkával. 2018. augusztus 11-én összekötöttük az életünket. Isten a hat év alatt nemcsak feleséget adott, hanem 2020. augusztus 30-án egy fiúgyermekkel ajándékozott meg minket. 2021-ben a Dunaharaszti Református gyülekezetben tölthettem el a hatodéves gyakorlatomat. 2021 végén kaptunk lehetőséget Gyöngyösi Református gyülekezetben való szolgálatra. Ezt örömmel elfogadtuk és 2022 márciusában ide költöztünk. Hálás vagyok azért, mert befogadtak minket. Szeretnénk a feleségemmel betölteni a küldetésünket, amire elhívást kaptunk. Reméljük, hogy sokáig lehetünk itt és tanulhatunk a gyülekezet tagjaitól.

/Gál Balázs/

Bemutkozás: Gálné Olesiák Hajnalka

Kedves Testvérek!

Az én nevem Gálné Olesiák Hajnalka. Budapesten születtem 1995. augusztus 18-án. Szüleimmel Érdén éltünk, egészen 4,5 éves koromig. Abban az évben ugyanis, amikor az ötödik életévemet töltöttem, a szüleim egy autóbalesetben meghaltak. Ez a tragédia összesen 7 vagy 8 embert érintett, akik között a bátyám és én is jelen voltunk és csak mi ketten éltük túl. A baleset után kórházba kerültünk csonttörésekkel és az én esetemben kómával és agyrázkódással. Miután felépültünk, az apai nagymamánkhoz kerültünk Tökölre. Ott fejeztem be az óvodai éveimet és ott végeztem el az általános iskolát is.

A vallással 2. osztályos koromban kerültem kapcsolatba. Előjáróban fontos tudni, hogy a szüleim révén vallási szempontból vegyes házasságból származom. Édesapám római katolikus volt, míg édesanyám református. A keresztelés alkalmával úgy döntöttek, hogy a bátyám után engem is reformátusnak keresztelnek. Nagymamám, akihez a baleset után kerültünk természetesen római katolikus volt. Az általános iskolában 2. osztályos koromig csak katolikus hittant tartottak, de a mamám úgy döntött, hogy tiszteletben tartja, hogy engem annak idején reformátusnak kereszteltek meg. Így mikor elindult a református hittan is megkérdezte tőlem, hogy szeretnék-e járni rá. Én beleegyeztem. Így kezdődött a református egyházzal való kapcsolatom. Körülbelül egy

évvel később, 3. osztályos koromban kezdtem el templomba járni egy karácsonyi műsort követően. Onnantól kezdve minden vasárnap ott voltam az istentiszteleteken. A hittan órákon gyakran egyedül vettem részt.

Miután elvégeztem az általános iskolát, a Bocskai István Református Középiskolába kerültem Halásztelekre. Ide még azzal a szándékkal mentem, hogy vagy virágkötő vagy óvónő lesz belőlem. Itt is másodikos voltam amikor bekövetkezett a fordulat, miszerint megkérdeztem az akkori hittan tanáromat, hogyan tudnék olyan szakmát találni, melynek lényege, hogy hajléktalan embereknek segítsék. Fontos információ, hogy engem Isten a hajléktalanok által hívott el a teológiára. Idővel ugyanis rájöttem, hogy nem fizikailag, hanem lelkileg szeretnék rajtuk segíteni. Így vált bennem biztossá sok imával megküzdött harc után, hogy a teológián a helyem.

Mielőtt elkezdtem a teológiát, újra Érdre költöztem, és szinte egy időben Budapestre is a kollégiumba. Érdén a szülői házba kerültem vissza, ahol a bátyám már körülbelül négy éve egyedül élt. Első négy évemet a teológián kétlakiként éltem. Másodéves korom tavaszán a Nagyhéten ismerkedtem meg férjemmel, Gál Balázssal. Kapcsolatunk sokáig baráti alapon működött. Végül 2016 novemberében jöttünk össze. 2017-ben volt az eljegyzésünk, majd 2018 augusztusában házasodtunk össze. Kisfiunk, Gál Csaba Krisztián 2020. augusztus 30-án született. Férjem Dunaharasztiin végzett gyakorlatának vége felé értesültünk a gyöngyösi gyülekezet által felkínált lehetőségről. Január közepén látogattuk meg elsőként a gyülekezetet, és nagyon megtetszett nekünk. Isten hatalmas ajándékaként éljük meg, hogy március 8-a óta itt lehetünk a Gyöngyösi Református Gyülekezet tagjai között. Reméljük, hogy áldással végezhetjük a szolgálatunkat a továbbiakban.

/Gálné Olesiák Hajnalka/

Csak ami örök

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.”

Zsoltárok 62,6

Viharos időszakokat él az emberiség, benne az egyes ember is, mindannyian megpróbáltatások alatt vagyunk. Szinte minden családban vannak nehézségek, tragédiák. Ezek alól az én családom sem kivétel,

szembe kellett néznünk a járvány nehézségeivel. Számolom, hogy hat családtagomnál – beleértve engem is – „járt” a COVID vírus kisebb- nagyobb tünetekkel.

Amikor a férjem bekerült a kórházba, kétségbeesésemben elővettem a Bibliámat és ezt az igét olvastam: „*Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.*” (1 Péter 5,7) és a Bibliaolvasó kalauzban a kijelölt Ige így biztatott: „*Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon...*” (Zsoltárok 91,11). Könnyek között könyörögtem, hogy küldj neki is egy védőangyalt. És akkor egy hang szólalt meg a lelkemben: „Küldöm”. Abban a pillanatban csörgött a telefon a hírrrel, hogy hazajöhet a férjem. Szavakkal nem lehet elmondani, szívemet milyen hála töltötte be Isten iránt.

A várakozás arra tanít bennünket, hogy amikor várakozunk, közelebb kerülhetünk Istenhez, megerősödve a várakozás folyamata által, és persze Isten igéjében.

Most, amikor a nagy megpróbáltatások ideje van, minden pillanatban támaszkodhatunk az Úr biztatására, vigasztalására, segítségére és védelmére.

„Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjétek, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.” Lukács 21,36

/Kné Szajkó Katalin/

Banka Gabriella versei

Isten szava

Isten szava teremtő szó,
olyan tiszta, hogy átlátszó.
Olyan édes, olyan fényes,
nincsen benne semmi férges.
Minden betűje ajándék,
nincsen benne hátsó szándék,
csak virrasztó, örök féltés,
végletekig hú megértés,
féltő tanács, intő példa,

hogy ne lehess könnyű préda.
Őrizd meg, mit ingyen kaptál,
mit megfizetni sosem tudnál,
sem hálával, sem halállal,
sem a világ aranyával.
Isten szava megmentő szó,
ígérettel vigasztaló,
minden mástól kivételes,
saját vérével hiteles.

Még ma

Nem tudhatod, hogy élsz-e holnap, melyik láncszeme vagy a sornak, de tudhatod, hogy szólhatsz bátran, szerető meggondolásban, mintha utoljára szólnál, gondold meg, hogy mit mondanál.
Legyen szódnak visszhangja majd, mely szükséges időben visszacseng, mely, mint szikla, áll viharban, míg a világ belereng.
Nem tudhatod, jöhetsz-e holnap, a Biblia az égi honlap, életbe vágó téma - gyere Jézushoz még ma!

Csak az Isten

A föld nem örök, csak az Isten, aki új eget teremt, és új földet, ahogy megígérte, és így lesz, mert ő nem felejt.
Nem ember ő, hogy kedvét vessze, ahogy nézi életünk. Önszántából ment keresztre, és csak vére által élhetünk.
Csak az Élet győzhet a halálon, mert övé minden hatalom.
Hitem, mellyel Ő jegyzett el, soha, semmiért nem adom.

Áldott húsvétot kívánok szeretettel és Banka Gabriella délvidéki költőnő verseivel:
Kné Szajkó Katalin.

Húsvéti családi játszóház

„Miért keresitek a holtak között az élőit?
Nincsen itt, hanem feltámadt!” (Lk 24,5-6)

Nagyon régóta vártunk erre a napra, amikor újra együtt lehetünk a hittanos gyerekekkel és családjukkal Jézus feltámadásának ünnepére készülve. Április 2-án **BESZÉLŐ TOJÁSOK** tolmácsolásában ismerhették meg, hogy mi történt Jézussal húsvétkor. A horgolt csipkébe bűjtatott tojások megmutatták tartalmukat, a Nagy hét eseményeit felidéző tárgyakat: pálmalevelet Virágvasárnapról, kenyeret és kelyhet az utolsó vacsoráról, 30 pénzérmét, kötelet, szöveget, stb... Az utolsó tojás ugyanolyan meglepetést rejtett, mint amit húsvét vasárnapján a sírhoz érkező asszonyok tapasztaltak: üres volt. „Nincsen itt, hanem feltámadt!” Jézus él, ma is!

A történet tanítását a hagyományos, közös tojáskeresés és a kézműves foglalkozás követte, ahol gyönyörű, színes tojásdíszek készültek festve és szalvéta technikával. Több mint ötvenen gyűltünk össze gyerekek, szülők, szolgálók és énekelve, örvendezve adtunk hálát Istennek szabadító szeretetéért.

Kívánok mindenkinek Istentől áldott, örvendező Feltámadás Ünnepet!

/NESZ/

1. Ör-ven-dezz, ör-ven-dezz, min-den nép,

Vidd a hírt, vidd a hírt szer-te-szét:

Jé-zus le-győz - te a sí-rok éj - je - lét.

2. Sziklakő, sziklakő nincsen ott
Szólanak, szólanak angyalok:
Húsvét hajnalán Jézus feltámadott!

3. Él az Úr, él az Úr, mit se félj,
Benne higgy, benne higgy, jót remélj:
Jézust meglátja mind, aki hitben él.

4. Mondjunk hát, mondjunk hát éneket,
Hirdessék, hirdessék mindenk:
Jézus által nyerünk örökéletet.

♬: Jobbágy István és Hamar István ♪: Huszita dallam ♪: Dicséritek az Urat! (1986.) – 33.

Miért?!

„*Ha félek is, benned bízom!*” Zsoltárok 56,4

Felvetődik sokakban a kérdés: miért lettek üresek a templomok, és miért csökkent a templomi istentiszteleteken a résztvevők száma? Sajnos, a COVID elbizonytalanított mindannyiunkat. Először kényszerből maradtunk távol az istentiszteletekről. Hiába hiányzott a nyugalmat, békességet, szeretetet árasztó templomi légkör, a megszokott közösség, mégis üresek maradtak a padok. Később, amikor már mehettünk volna, mégis sokan otthon maradtunk. Kényelemszeretetből vagy a vírustól való félelem miatt nem mentünk? Ki tudja? Pedig Istentől nem a félelem lelkét kaptuk, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. A félelmünkön úrrá lenni, csakis a szeretet erejével tudunk. A koronavírussal folytatott küzdelem olyan feladatok elé állít sokunkat, amelyekkel saját erőnkől nem vagyunk képesek megbirkózni. Szükségünk van a testvéri és közvetlenül az Istentől jövő támogatásra.

Jézus így biztat bennünket: próbáljunk meg újra gyümölcstermő életet élni! Ne csüggedjünk, hanem reménykedjünk, tervezgessünk és a szépre emlékezzünk vissza. Gondoljunk a mátrafüredi családi napokra és többek között a szegedi kirándulásra is.

Bízzunk benne, hogy lesz még ezekhez hasonló, közösségformáló kirándulásokban részünk. A reménység adjon nekünk erőt a továbbiakban ahhoz is, hogy minél többen újra együtt lehessünk vasárnaponként a templomunkban.

/Cs.Iné/

Megemlékezés

Elek Irénkével szoros barátságot ápoltam munkahelyünkön, a Mátraházi Református Lelkészüdüloben.

Irénke nemcsak a konyhában a sütés-főzés közepette végezte örömmel a munkáját, hanem az érkező vendégeket is szeretettel fogadta és közülük nagyon sokat ismerősként köszöntött.

Az Istenbe vetett hittel, nagy türelemmel tűrte betegségét. Élete során nagy alázattal fordult az Úrhoz és ugyanilyen szeretettel a munkatársai felé is.

Búcsúzik munkatársad: Katika.

Bizonyágtétel

*Isten ma sem kér tőled se többet, se kevesebbet,
csak ennyit: BÍZZ BENNE!*

Az elmúlt év gyermektáborának témája a „bizalom” volt.

A hetet bezáró ünnepségen lehetőséget kaptam bizonyágtételre arról, hogy mit jelent az én életemben a bizalom, hogyan éltem és élem meg az Istenben vetett hitemet.

Végig gondolva az életemet - sok hívő testvéremhez hasonlóan -, de az élő Istenben való igaz hit és mély ragaszkodás, csak késő felnőtt korban született meg bennem.

Lelkész családba születtem, szeretetteljes légkörben nevelkedtem. A reggeli és esti imádságok, a templomba járás, a hittan órák hozzátartoztak gyerekkoromhoz, de nem váltottak ki belőlem érdeklődést, vágyat Isten iránt.

Nagyon fiatal gyermekként 11 évesen kerültem ki a családi fészekből, hogy tovább tanulhassak. A következő években serdülőként, egyik albérletből a másikba költözve lelket próbáló megaláztatásokba, helyzetekbe kerültem.

Kaptam Istentől viszont tudásvágyat, ambíciót, tehetséget és álmokat a jövőre nézve. Korán megtanultam az önállóságot, ügyeim intézését. Azt gondoltam, ha nagyon akarom, minden vágyamat elérhetem a saját erőmből.

De nem így történt. Isten, aki mindig is a háttérből irányította az életemet, bele engedett sok nehéz helyzetbe: többszöri sikertelen felvételibe a Művészeti Főiskolára, munkahelyi és megélhetési gondokba, folyamatos betegségekbe és végül mély depresszióba. Testem, lelkem összetört a próbák súlya alatt. Ennek ellenére, csak azt kérdeztem Istentől: „Uram, miért nem engeded meg, hogy úgy legyen ahogy szeretném, miért adtál akkor alkotó tehetséget?” Nem volt lelki békességem. Az önzésem uralkodott rajtam teljes mértékben.

Amikor már elviselhetetlen mély válságban voltam lelkileg, Isten közbelépett.

Magyarországra való áttelepülésünk után, itt Gyöngyösön, egy imahét alkalmával megszólított, szíven talált az igehirdetés. Jézusról, mint személyes megváltóról tett bizonyosságot az igehirdető, arról, hogy ő minden ember számára „út, igazság és élet”. Végre megértettem, hogy nekem is Őrá van szükségem, ha gyógyulni akarok.

A megtérésem mérföldkő volt az én életemben is, de egyben kezdetét vette a hit nemes harca a mindennapokban.

Mert az ego nem adja meg magát könnyen.

Jöttek élethelyzetek, döntéshelyzetek, melyekben sokszor feltettem a kérdést: „Uram ez a te akaratod?” Imáimra kapott válaszok vajon a Szentlélektől vannak, vagy a gonosztól?

Voltak időszakok, amikor tele volt a szívem elégedetlenséggel, frusztrációval, békétlenséggel a körülményeim miatt. Pedig szerető férjem, gyermekeim, unokáim vannak.

A legutóbbi ilyen időszak után kaptam kézhez a szörnyű diagnózist: áttétes melldaganat.

Istennek meg kellett engednie, hogy ilyen súlyos lelki válságba kerüljek, hogy teljes szívemből hozzá forduljak segítségért és ki tudjam mondani: „Uram a Te kezébe teszem le életem minden területét. Legyen úgy, ahogy Te akarod.”

Ebben a másfél évben tapasztaltam meg a legintenzívebben az Ő jelenlétét, kegyelmét és szeretetét.

Hála neki a gyógyulás útjára léptem. A benne való mély hit és remény adott erőt, hogy ne roppanjak össze testileg és lelkileg.

Egyre biztosabb vagyok afelől, hogy Istennek terve van még velem a jövőben és utat fog mutatni Szentlelke által, hogy hogyan szolgálhatok az Ő dicsőségére és a felebarátaim javára.

Békesség van a lelkemben.

Azt kívánom, hogy a Mindenható Isten szólítson meg minél több Őt kereső embert és ajándékozza meg őket hittel és reménnyel.

/Lévay Marika/

Hirdetések

Gyülekezetünk közösségi élete és a hittanoktatás az elektronikus csatornák használatával is történik. Igehirdetéseket, friss bibliai tanításokat, bátorításokat itt olvashatnak és hallgathatnak:

<https://honlap.parokia.hu/lap/gyongyosi-reformatus-honlap>

Imádságban hordozzuk egymást!

Rendkívüli alkalmaink:

április 15. péntek 10⁰⁰ – Nagypénteki istentisztelet

április 17. vasárnap 10⁰⁰ – Ünnepi istentisztelet

április 18. hétfő 10⁰⁰ – Ünnepi istentisztelet

Nagypénteken és az Ünnep mindkét napján úrvacsorai istentiszteletet tartunk. Legátus: Gál Balázs VI. éves teológus

Az istentiszteletek ideje alatt gyerekistentiszteletre várjuk a gyerekeket.

Gyülekezeti gyermektábor 2022. július 4-8.

Gyülekezeti ifjúsági tábor 2022. július 11-15.

Tudjuk, hogy sokak számára rendkívül nehéz időszak következett be, ezért kérjük, hogy akinek nehézségei vannak, jelezze felénk, hogy segíthessünk, imakéréseket is küldhetnek:

karoelykenyeressy67@gmail.com

ige.szava@gmail.com

„Igaz beszéd ez: Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is.”
(2 Timóteus 2,11)

GYÖNGYSZEM

Kiadja:

A GYÖNGYÖSI REFORMATUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:

Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:

3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak áldott, békés**

Húsvétot!

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**